

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2019. május 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2019. május 14. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadása büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2018. július 3. napján kihirdetett 4.B.45/2014/131. számú ítéletét *megváltoztatja*.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) év 10 (tíz) hónapra, a foglalkozástól eltiltás tartamát 7 (hét) évre,

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra,

XI. r. vádlott neve XI.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre *súlyosítja*.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott vonatkozásában a terhére rótt korrupciós bűncselekmény megnevezése helyesen hivatali vesztegetés elfogadása büntette.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott által elkövetett cselekmények rendbelisége helyesen 4 rendbeli.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot e vonatkozásban az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., IV.rendű vádlott neve IV.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r., **VII.r. vádlott neve** VII.r., **VIII.r. vádlott neve** VIII.r., **X. r. vádlott neve** X.r. és **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy mellőzi az ítélet bevezető részéből a 2017. június 29. napja előtti tárgyalási napok feltüntetését, valamint I.rendű vádlott neve I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., III.rendű vádlott neve III.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., V.rendű vádlott neve V.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., **VIII.r. vádlott neve** VIII.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ..., **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék a 2018. július 3. napján kihirdetett 4.B.45/2014/131. számú ítéletében *I.rendű vádlott neve vádlottat* bűnösnek mondta ki 16 rb hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont), 5 rb hivatali vesztegetés elfogadása büntetében (Btk. 294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pont aa/ alpont és b/ pont), valamint hivatali vesztegetés elfogadása büntetében (Btk. 294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pont aa/ alpont). Ezért halmazati büntetésül 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év köztisztviselői foglalkozástól való eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb hivatali vesztegetés elfogadása büntetében, mint bűnsegédet (Btk. 294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pont aa/ alpont és b/ pont). Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II.r. vádlottal szemben 200.000 Ft erejéig vagyonekobbzást rendelt el.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 293.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés). Ezért 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 400.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadása büntetében, mint bűnsegédet (Btk. 294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pont, aa/ pont). Ezért 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

V.rendű vádlott neve V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont). Ezért 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 300.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont) és hivatali vesztegetés büntetében, mint bűnsegédet (Btk. 294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pont aa/ alpont). Ezért halmazati büntetésül 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VII.r. vádlott neve VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont). Ezért 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 200.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

VIII.r. vádlott neve VIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont). Ezért 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 200.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

X. r. vádlott neve X.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 293.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés). Ezért 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 400.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

XI. r. vádlott neve XI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadása büntetében, mint felbujtót (Btk. 294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pont aa/ alpont). Ezért 10 hónap börtönben

végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjel elkobzásáról, valamint kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet IX.r. vádlott vonatkozásában 2018. november 27. napján jogerőre emelkedett, ezért nem képezte a másodfokú felülbírálat tárgyát.

Az ítélet ellen az ügyész I.r., II.r., III.r., VI.r., X.r. és XI.r. vádlottak terhére súlyosítás, I.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, a köztisztviselői foglalkozás gyakorlásától végleges hatállyal történő eltiltás, II.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, III.r. és X.r. vádlottak vonatkozásában végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása, VI.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabása, a köztisztviselői foglalkozás gyakorlásától végleges hatállyal történő eltiltás, XI.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség a BF.293/2013/4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és az I.r. vádlott felmentés, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, II.r. vádlott enyhítés, védője a minősítés végett és a büntetés enyhítése céljából, IV.r. vádlott védője enyhítés, V.r. vádlott és védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés, VI.r. vádlott és védője, X.r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, XI.r. vádlott védője felmentés érdekében, VII.r. vádlott és védője elsődlegesen a tényállás téves megállapítása, másodlagosan az eljárás elévülése miatti megszüntetés céljából, harmadlagosan felmentés végett, VIII.r. vádlott és védője felmentés érdekében bejelentett fellebbezését alaptalannak ítélte.

Kifejtette, hogy a felülbírálat III.r., IV.r. és XI.r. vádlott vonatkozásában korlátozott, míg a többi vádlott esetében teljesskörű.

Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság szabályosan folytatta le a bizonyítási eljárást, részletesen értékelte a vádlottak vallomásait, összevetette az egyéb bizonyítékkal, így a tanúvallomásokkal, a beszerzett okiratok adataival és a lehallgatási anyaggal. A törvényszék mérlegelő tevékenysége is helytálló, amelynek eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, és a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetés is helytálló. A cselekmények minősítése, valamint az azokhoz fűzött jogi indokolás is törvényes. Kifejtette, hogy a törvényszék ugyan felsorolta a bünteteskiszabási körülményeket, azonban azokat több vádlott esetében nem a súlyuknak megfelelően értékelte, továbbá hiányzik a középérték feltüntetése is. Rámutatott arra, hogy I.r. vádlott esetében a vezető, kezdeményező szerepére és a nagyszámú halmazatra tekintettel hosszabb, a középértéket legalább megközelítő tartamú szabadságvesztés-büntetés kiszabása indokolt. II.r. vádlott esetében szintén a többszörös halmazat indokolja a szabadságvesztés súlyosítását. III.r. és X.r., valamint VI.r. és XI.r. vádlottak esetében a generális prevenció miatt nem kerülhet sor az enyhítő szakasz alkalmazására. XI.r. vádlott vonatkozásában álláspontja szerint a kétszeres enyhítés feltételei nem állnak fenn. IV.r. vádlott előéletére figyelemmel a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés eltúlzottan méltányos szankció, így annak enyhítésére nem kerülhet sor. Rámutatott arra, hogy a törvényszék kizárólag a bírósági szakban felmerült bűnügyi költségről hozott rendelkezést, részben hiányos adatokkal számolva, részben I.r. vádlott vonatkozásában számítási hibát is vétett. Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg a Tatabányai Törvényszék ítéletét oly módon, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott szabadságvesztés-büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének a tartamát emelje fel, a köztisztviselői foglalkozástól végleges hatállyal tiltsa el. II.rendű vádlott neve II.r. vádlott

szabadságvesztés-büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének a tartamát súlyosítsa, III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélje. VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott szabadságvesztés-büntetését súlyosítsa és a köztisztviselői foglalkozás gyakorlásától végleges hatállyal tiltsa el. **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát ugyancsak emelje fel. Az ítélet bevezető részéből mellőzze a 2017. június 29. napja előtti tárgyalások feltüntetését, VI.r. vádlott korrupciós bűncselekményének a megnevezését hivatali vesztegetés elfogadása büntettségére pontosítsa és állapítsa meg, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlott 120.194 Ft-ot, IX.r. vádlott 556.000 Ft-ot, I.r. és II.r. vádlottak egyetemlegesen 90.287 Ft-ot, I.r., X.r. és XI.r. vádlottak egyetemlegesen 30.077 Ft-ot, I.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak egyetemlegesen 16.324 Ft-ot köteles megfizetni, míg 16.324 Ft az állam terhén marad. Egyebekben az ítéletet az irányadó középértékek feltüntetését és a jogszabályi hivatkozás kiegészítését követően hagyja helyben.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott felmentésért, míg *védője* elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért élt fellebbezéssel. I.r. vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában fellebbezését fenntartotta. Részletesen foglalkozott azzal, hogy munkavédelmi felügyelőként sok fekete munkás leleplezésében is részt vett, akiket részint saját ellenőrzései során, részint II.rendű vádlott neve II.r. vádlott információi alapján leplezett le. Kifogásolta, hogy az eljáró nyomozó hatóság szakértő tanúként értékelte A.A. vallomását, akinek a munkája álláspontja szerint megkérdőjelezhető, a szakértői névsorban nem szerepel, továbbá nem szembesítették vele. Részletesen elemezte a tanú tevékenységét különböző eljárások tükrében. Az ítéleti tényállás valamennyi pontjával kapcsolatosan felsorolta azokat az érveket, melyek álláspontja szerint azt támasztják alá, hogy semmilyen bűncselekményt nem követett el. A vádhatóság minden esetben feltételezésekbe bocsátkozott, kétséget kizáróan nem tudott bizonyítani egyetlen vádpontot sem. Véleménye szerint szakértő igénybevétele indokolt lett volna az ügyben, hiszen a vádirati tényállás szerint a terhére rótt bűncselekmények, illetőleg ezeket megvalósító szabályszegések vizsgálata különleges szakértelmet igényel.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott védője a védelmi fellebbezést fenntartva azt kiegészítette azzal, hogy elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta a Be. 607.§ (1) bekezdésében, valamint a 608.§ (1) bekezdésében fel nem sorolt és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértések elkövetése miatt, amelyek lényeges hatással voltak az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására. Rámutatott arra, hogy a telefon lehallgatási hanganyagot, illetve az arról készült jegyzőkönyveket ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből, hiszen sem a lehallgatást engedélyező ügyészi indítvány, illetve bírói végzés nem található az iratok között, így azok beszerzése és felhasználása is törvénysértő volt. Ezt az is alátámasztja álláspontja szerint, hogy a feljelentésre 2010. augusztus 5. napján került sor, a nyomozást 2010. október 18. napján rendelték el, védencét pedig 2011. október 11. napján hallgatták ki gyanúsítottként. Így az azonnaliság, illetőleg a „nyombaniség” követelménye nem teljesült. Álláspontjának alátámasztására hivatkozott a 3269/2012. AB határozatban foglaltakra. Indítványozta a titkos információgyűjtés alapjául szolgáló határozatok beszerzését. Az ügy érdemére vonatkozó álláspontjának kifejtésekor rámutatott arra, hogy a hivatali visszaélés bűncselekmények körében a jogtalan előny, illetőleg a jogtalan hátrány okozási szándék nem állapítható meg, erre irányuló magatartást a védelem nem fejtett ki, az általa elkövetett hibák nem alapozzák meg a hivatali visszaélés törvényi tényállásának megállapíthatóságát. E bűncselekményi kategóriába tartozó tényállások vonatkozásában kifejtette azt is, hogy többször indítványozták szakértő kirendelését, melyet az elsőfokú bíróság elutasított, azonban döntését nem indokolta, így ez ellen fellebbezni sem tudnak, illetve érveiket nem tudják

kifejteni. A korrupciós bűncselekmények esetében nem áll rendelkezésre bizonyíték, mivel az általa kifejtettek alapján a lehallgatási anyag nem használható fel.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott védője ugyancsak vitatta a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett hanganyag, valamint az ezzel kapcsolatos jegyzőkönyvek felhasználhatóságát, indítványozva annak törvényessége vizsgálatát és ezen bizonyítási eljárás lefolytatását követően, illetve, ha ez a bizonyítás a másodfokú eljárás kereteit meghaladná, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Az enyhítési fellebbezés indokolásaként kifejtette, hogy védenca egészségi állapota megromlott, mely felveti annak a lehetőségét, hogy a bűncselekmény elkövetésének időpontjában a beszámítási képességet korlátozó kóros elmeállapotban szenvedett. Ezért kérte erre vonatkozóan szakvélemény beszerzését. Álláspontja szerint nyomatékos enyhítő körülmény továbbá az első- és a másodfokú eljárás között eltelt jelentős időmúlás.

IV.rendű vádlott neve IV.r. és XI. r. vádlott neve XI.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az enyhítésre irányuló fellebbezéseket fenntartotta.

V.rendű vádlott neve V.r. vádlott védője védenének elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta. Részletesen foglalkozott a titkos információgyűjtésre vonatkozó jogszabályi előírásokkal, melyek elemzését követően rámutatott arra, hogy a lehallgatás anyagát nem lehetett volna felhasználni az adott eljárás során, mivel az azok alapjául szolgáló bírói végzések nem találhatók az iratok között, nem állapítható meg a feljelentésből a tárgyhoz és a célhoz kötöttség, a haladéktalanság elve is sérült, így ezen bizonyítékokat ki kellett volna rekeszteni. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is megszegte, mivel nem részletezte az V.r. vádlott vonatkozásában miért fogadta el a lehallgatás anyagát bizonyítékként. A titkos információgyűjtés eredményének hiányában a rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítékok nem képeznek olyan zárt logikai láncolatot, amelyből V.rendű vádlott neve V.r. vádlott bűnösségére alappal következtetni lehet.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott védője elsősorban valamennyi bűncselekmény alól felmentés végett, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése, szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabása céljából bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy a lehallgatási jegyzőkönyveket miért használta fel az eljárás során, melyekből nem derül ki, hogy az 1/15. tényállási pontban mi alapozza meg a védenca bűnösségét. Véleménye szerint a fellebbviteli főügyészség fellebbezésében foglaltak a büntetés mértékére vonatkozóan eltúlzottak. Kifejtette, hogy a cselekmény elkövetése óta több, mint 8 év telt el, így az időmúlás jelentős, védenca büntetlen előéletű, kiskorú gyerek eltartásáról gondoskodik, a cselekményt bűnsegédként valósította meg, így indokolatlannak ítélte a felfüggesztett szabadságvesztés helybenhagyását is, mivel ez esetben védenca további 2 évig, azaz 2021. májusáig felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt állna.

VII.r. vádlott neve VII.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az eljárás megszüntetésére, illetve a bűncselekmény hiányában történő felmentésre irányuló indítványát fenntartotta. Korábbi beadványában, illetve perbeszédében előadottakat fenntartva kifejtette, hogy véleménye szerint a vád tárgyává tett cselekmény elévült, így az eljárást meg kell szüntetni. Másodlagos indítványának alátámasztására kifejtette, hogy álláspontja szerint a lehallgatási anyag nem vehető figyelembe, mivel védenccével szemben nem folyt büntetőeljárás.

VIII.r. vádlott neve VIII.r. vádlott fellebbezését írásban is megindokolta, melyben kifejtette, hogy az ítéletben foglaltakat nem követte el. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott soha nem kérte arra, hogy a

hivatali kötelességét megszegje, és másnak jogtalan előnyt biztosítson. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és nem foglalkozott azzal, hogy 15 óra 54 perc után I.r. terhelt közölte-e vele **IX. r. vádlott** kérését. Az ítélet nem adott választ arra, hogy ezen időpont után mikor és mivel szegte meg a hivatali kötelességét, hiszen több, mint 4 órával a munkaügyi ellenőrzést követően kivitelezhetetlen a terhére megállapított cselekmény.

VIII.r. vádlott neve VIII.r. vádlott védője ugyancsak fenntartotta írásban is a felmentésre irányuló fellebbezést. Rámutatott arra, hogy a tanúvallomások ellentmondásossága miatt indítványozták és jelenleg is indítványozzák **B.B.** tanúkenti meghallgatását. Véleménye szerint a tanúvallomásokból az állapítható meg, hogy a tanúk bizonytalanok voltak a tekintetben, hogy **B.B.t** egyáltalán ellenőrizték-e, és ha igen, milyen módon, továbbá, hogy e személy vonatkozásában készült-e meghallgatási jegyzőkönyv. Az elsőfokú bírósági eljárás vizsgálódási körének súlypontja a 15 óra 54 perc előtti időszakra helyeződött, holott logikailag kizárt az, hogy abban az időszakban megtörténhetett a vádlott terhére rótt cselekmény elkövetése, hiszen ekkor a felbujtás még nem realizálódott. A védelem álláspontja szerint ezen időpont utáni időszakot kellett volna vizsgálni.

X. r. vádlott neve X.r. vádlott védője a bűncselekmény hiányában történő felmentésre irányuló indítványát azzal indokolta, hogy védence ugyan elismerte, hogy beszélt telefonon **C.C.**val, azonban a gépkocsi polírozására történő utalás nem I.rendű vádlott neve jogellenes közbenjárására tekintettel történt, mivel arról már korábban egyeztetett **C.C.**val. A beszélgetés gyakran viccelődésbe megy át, a rögzített anyag arról szól, hogy védence csupán felvilágosítást kér az ügyben. Az enyhítésre irányuló fellebbezésének indokolásakor kifejtette, hogy a kiszabott pénzbüntetést eltúlzottnak tartja, a rendelkezésre álló nagyszámú enyhítő körülmény miatt próbára bocsátás alkalmazása is elegendő lehet.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta.

I.r. vádlott védője azzal a kitéttel tartotta fenn a fellebbezésében foglaltakat, hogy a titkos lehallgatás alapjául szolgáló engedélyek megtalálhatóak az iratban, azonban a védelem részére kiadott CD anyag ezt nem tartalmazta.

II.r. vádlott védője azzal a pontosítással tartotta fenn a fellebbezésében foglaltakat, hogy az igazolások ugyan megvannak, azonban a haladéktalanság, a nyombaniség követelménye nem teljesült, hiszen a 2010. május 22. - a lehallgatás meghosszabbításáról szóló döntés - és augusztus 5. - a feljelentés megtétele - között akkora az időkülönbség, hogy a haladéktalanság követelménye sérült. Másodlagosan indítványozta, hogy ne súlyosítsa az ítélet tábla védence büntetését, inkább enyhítse, illetve hagyja helyben.

III.r. vádlott védője kifejtette, hogy a törvényszék ítélete mindenben törvényes, álláspontja szerint korlátozott felülvizsgálat van az ügyben, a büntetés súlyosítása nem indokolt. Abban az esetben, ha az ítélet tábla osztaná az ügyészség súlyosításra irányuló indítványát, kérte védence előzetes mentesítését.

IV.r. és XI.r. vádlott védője fenntartotta az írásbeli fellebbezésében előadottakat.

V.r. vádlott védője kifejtette, hogy a feljelentés konkrét tényállást nem tartalmaz, melyből az a következtetés vonható le, hogy a nyomozó hatóság még nem dolgozta fel az adatokat, védenccét csak 2011. október 21-én és csak tanúként hallgatták ki, melyből következik, hogy a lehallgatás anyaga

vele szemben nem használható fel. Véleménye szerint a tényállás alapján védenca a bárban a jelenléti ívet kijavította, ez azonban nem hivatali visszaélésnek, hanem személyi adattal visszaélésnek minősülne, melyet hivatalos személyként követett el, ezen bűncselekményre viszont a titkos információgyűjtés nem terjed ki, így fel sem használható.

VI.r., VII.r., VIII.r., X.r. vádlott védői az írásban benyújtott fellebbezésüket fenntartották.

A nyilvános ülésen jelenlévő vádlottak csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdései alapján felülbírált. A másodfokú felülvizsgálatot valamennyi vádlott - kivéve IX.r. terhelt tekintetében, akire időközben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett - vonatkozásában teljes körűen folytatta le, mivel a Be. 590.§ (10) bekezdése értelmében, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a fellebbezések másodfokú felülbírálata a Be. 590.§ (2) bekezdése szerint teljes körű lesz. Miután I.r. vádlott valamennyi történeti tényállási pontban elkövetőként szerepel, egyúttal pedig a bűnösségét is vitatja, ezért a III.r., IV.r. és XI.r. vádlottak vonatkozásában sem alkalmazhatóak a korlátozott felülvizsgálat szabályai.

A másodfokú teljes felülvizsgálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, a másodfokú bíróság olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú felülbírálatának.

A nyomozati szakban lefolytatott, illetőleg az elsőfokú bíróság által fogatosított eljárási cselekményekkel összefüggésben sem tárt fel az ítélet tábla törvénysértést, így a rendelkezésre álló bizonyítási anyagból a törvényszék által értékeltekhez képest nem kellett bizonyítékot kirekeszteni.

A fellebbezéssel támadott ítélet felülbírálata során megállapítást nyert, hogy a törvényszék a tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt, az irányadó történeti tényállást érdemében felderítette, és azt túlnyomó részében helyénvaló módon is állapította meg. Ennek érdekében sort kerített a terheltek kihallgatására, a tárgyalás részévé téve a büntetőeljárás során tett előadásait, s megfelelően eleget tett a bizonyítással összefüggő egyéb kötelezettségeinek is. Perrendszerűen folytatta le a bizonyítási eljárás további szükséges részecselekményeit, így megfelelő módon a tárgyalás anyagává tette valamennyi releváns tanúvallomás tartalmát, döntése meghozatalánál megfelelően figyelemmel volt a szakszerűen a bizonyítási eljárás részévé tett lehallgatási anyag tartalmára és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra, így a munkaköri leírásokra, az OMMF felügyelőségeinek működési szabályzataiban meghatározottakra, a szakmai iránymutatások, módszertani útmutatók által szabályozottakra, a kapcsolatos hatósági nyilvántartási adatokra, jelenléti ívek és látogatási lapok tartalmára. A fentiek szerint megfelelő körben, a szükséges és lehetséges vonatkozásokban beszerzett bizonyítékhalmaz tárgyalás anyagává vételére a törvényi előírásoknak megfelelően került sor, a bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték.

A nyomozó hatóság és az első fokon eljáró bíróság eljárása a tényállás megállapításához feltétlenül szükségesnek mutató bizonyítékok felderítése és azoknak okszerű értékelése körében sem hagy maga után kívánnivalót, a törvényszék a még elégséges mértékben arról is számot adott, hogy mely bizonyítékot milyen okból fogadott el, illetőleg melyeket miért vetett el.

A jelen ügyben lefolytatott bizonyítás legfontosabb kérdése a titkos információgyűjtés eredményének a felhasználhatósága volt. A védelem a lehallgatási anyag hiteltérdemlő bizonyítékként történő értékelését minden oldalról támadta, és annak a bizonyítékok köréből történő kirekesztését indítványozta. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható volt, hogy a nyomozási bíró a bizonyítékként való felhasználás alkalmasságáról indokolt határozatban döntött, és a titkos információgyűjtés tényét a törvényszék elnöke igazolta, amely igazolás tartalmazta az eljáró bíróság megnevezését, az ügy azonosító adatait, tárgyát, az érintett személy nevét és az engedély kereteit. Ez alapján I.rendű vádlott neve, II.rendű vádlott neve és IV.rendű vádlott neve vonatkozásában rendelkezésre állnak a szükséges határozatok. Ezen lehallgatások eredménye a többi vádlottal szemben is felhasználható volt, hiszen a Be. alapján a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés eredménye annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos információgyűjtést a bíróság engedélyezte, a Be-ben meghatározott feltételek fennállása esetén minden elkövetővel szemben felhasználható.

A védelem hivatkozott arra, hogy álláspontjuk szerint a jogszabályok által megkívánt haladéktalanság követelménye nem teljesült, mivel a felhasználni kért információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a nyomozás elrendelése feltételeinek megállapításakor nem rendelte el a nyomozást, illetve feljelentési kötelezettségének nem tett haladéktalanul eleget. A haladéktalanság azonban nem azonosítható az azonnalisággal. Az adott ügyben megállapítható, hogy a meghosszabbított határidő kereteit az titkos információgyűjtést végző szerv nem lépte túl, és még le sem telt az az időtartam, amelyre az engedélyezés vonatkozott, a feljelentést már megtették. A felhasználhatóság szempontjából közömbös, hogy ezt követően mikor kerül sor a nyomozás elrendelésére vagy a gyanúsított kihallgatására. Mindezekre tekintettel tehát helytálló volt az első fokon eljáró bíróságnak az az álláspontja, hogy a titkos információgyűjtés vonatkozásában minden törvényesen zajlott, így a beszélgetések anyaga bizonyítékként felhasználható, amely beszélgetések egyébként pontosan beazonosíthatóak voltak a felhasználhatóságról szóló végzésben és a hanganyag meghallgatásáról szóló bírósági jegyzőkönyvekben.

A vádlottak terhére rótt bűncselekmények *két fő csoportba sorolhatóak*, az 1. alatt a hivatali visszaéléssel kapcsolatos cselekmények, míg a 2. alatt a vesztegetés törvényi tényállását megvalósító elkövetések szerepelnek.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részletesen tartalmazza azokat a jogszabályokat - így a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. tv., az országos munkavédelmi és munkaügyi főfelügyelőség területi munkavédelmi és munkaügyi felügyelőségei működési szabályzatának kiadásáról szóló 9/2009. (IV.15.) SZMM utasítás, a munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzéssel kapcsolatos egyes követelményekről szóló 8/2009. OMMF utasítás, az előzetes bejelentéssel történő munkabiztonsági ellenőrzés végrehajtásáról szóló 13/2006. OMF utasítás, a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. tv., az OMF munkavédelmi főosztálya által kiadott 3/2008. számú módszertani útmutató, a munkavédelemről szóló 1993. XCIII. tv. egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 5/1993. (XII.26.) MÜM rendelet, a köztisztviselők, ezen belül a munkavédelmi és munkaügyi felügyelők egyes magatartási követelményeiről szóló 6/2007. OMF elnöki utasítás -, amelyeknek rendelkezéseit a vádlottaknak foglalkozásuk, illetőleg tevékenységük során be kellett tartania. Az ítélet tartalmazza továbbá I.rendű vádlott neve I.r., V.rendű vádlott leánykori neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r., **VII.r. vádlott neve VII.r.** és **VIII.r. vádlott neve VIII.r.** vádlottaknak mint hivatalos személyeknek a munkaköri leírását is.

Az elkövetési magatartás jellege szempontjából az 1. ponthoz tartozó tényállásokon belül több csoport különíthető el.

Mulasztásos jellegű magatartással kapcsolatosak a 2., 7., 11., 12., 14. és 16. tényállási pontok.

A 1/2. *tényállás* a nagycenki kisvasút állomáson a **1. Kft** munkavállalóinak 2010. március 4. napján történő ellenőrzéséről szól, mely esetében a bizonyítékok értékelésekor az elsőfokú bíróság elvetette a vádlotti védekezést, amely több irányú volt az eljárás során, egyrészt, hogy munkaideje lejárt, másrészt, hogy csak munkavédelmi vállalkozóként volt a helyszínen. Ez utóbbi védekezése I.r. vádlottnak több vádpont vonatkozásában felmerült, azonban **A.A.** tanú vallomása alapján megállapítható, hogy azon a területen, ahol a felügyelő eljár, más munkavédelemmel kapcsolatos munkát nem végezhetett. Ezt tanú 14 és tanú 41 tanú is megerősítette. tanú 14 vallomásában azt is elmondta, hogy az ellenőrök munkaidőn kívül is eljárhatnak. A helyszínen ellenőrzött tanúk, valamint a vállalkozás vezetőjének, **D.D.**nek a vallomása egyértelműen alátámasztja a lehallgatási anyaggal együtt, hogy a vádlott munkavédelmi ellenőrzést folytatott, ezt azonban nem dokumentálta, helyszíni bírságot - holott ő maga is elismerte, hogyha ellenőrzést tart, akkor ez kellett volna - nem alkalmazott, így kötelességét megszegte.

Az 1/7. *tényállási pont* esetében I.r. vádlott 2010. április 7-én **E.településen**, a vasútállomás vendéglőjében ellenőrizte a festési munkákat végző tanú 46 egyéni vállalkozó alkalmazottjait, ahol észlelte, hogy 2 fő feketemunkás van, ezt azonban - annak ellenére, hogy ezt kötelessége volt a munkaköri leírása szerint is - nem jelezte a munkaügyi felügyelők felé. Azt, hogy a munkavédelmi ellenőröknek ilyen jelzési kötelezettsége volt, tanú 14 és tanú 19 tanú is alátámasztotta vallomásában. A vádlott által észlelt szabálytalanságokat a II.rendű vádlott nevesal folytatott telefonbeszélgetések tartalma is megerősítette. Azzal, hogy a feketemunkát nem jelezte, a vállalkozóval szemben eljárás nem indulhatott, így jogtalan előnyhöz jutott.

Az 1/11. *tényállás* **F.településen**, a 2010. április 28. napján a **2. Építőipari Bt**-nél végzett ellenőrzés történéseit tartalmazza. I.r. vádlott annak ellenére, hogy a betonkeverő védőburkolat nélkül működött, és az egyik munkavállaló védőszemüveg nélkül használta a téglavágót, erről jegyzőkönyvet és látogatási lapot sem készített, védekezésében arra hivatkozott, hogy nem az illetékességi területéhez tartozott a helyszín. A szabálytalanságot az ott dolgozók, Földi Balázs, tanú 34 és **G.G.** tanúk vallomásai, valamint az I.r. vádlott és **G.G.** közötti telefonlehallgatás tartalma is alátámasztja. tanú 14 pedig egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy az illetékességi területek nincsenek oly módon leszabályozva, hogy a vádlott ne járhatott volna el az adott helyszínen.

Az 1/14. *tényállási pont* esetében I.r. vádlott 2010. június 8. napján észlelte, hogy a **R.** vendéglátóhelyen munkát végző az **3. Kft** munkavállalói nem viseltek védősisakot és biztosító övet, de velük szemben semmilyen módon nem intézkedett, holott ez a jogszabályok alapján kötelessége lett volna, ellenkezőleg, a lehallgatási anyag szerint a szabálytalanságokról értesítette II.rendű vádlott nevet, aki erről tájékoztatta a kft ügyvezetőjét, **H.H.**t. Az egyik lehallgatási anyagban (június 9.-i) azt is közli társával, hogy bírságot szab ki, melyet június 10-én **I.I.**nal szemben alkalmaz is. Ez azonban ellentmond a fellebbezésének indoklásában foglaltaknak, mely szerint a kérdéses helyen a tulajdonosok végeztek munkát, így nem is intézkedhetett.

Az 1/16. *tényállási pontban* megjelölt cselekménynél 2010. augusztus 2-án ellenőrizte **4. Kft** telephelyén dolgozó **5. Kft**-t, de annak ellenére, hogy észlelte a leesés elleni védelem és az egyéni felszerelés hiányát, nem intézkedett. A vádlott azon védekezését, miszerint nem lehetett megállapítani a kivitelező személyét, és ezért a fővállalkozóval szemben kellett intézkednie, az elsőfokú bíróság helyesen nem fogadta el, mivel azt egyértelműen cáfolta tanú 6 vallomása, a közte és I.r. vádlott között augusztus 3. napján folytatott telefonlehallgatás anyaga, valamint azon okirati

bizonyíték is, mely szerint ezen a napon a Vas Megyei Kormányhivatal nyilvántartási rendszerében nem rögzítettek munkavédelmi ellenőrzést.

Az 1/12. tényállási pont

Ezen bűncselekmény elkövetésében I.rendű vádlott neve I.r. vádlott mellett **VIII.r. vádlott neve** VIII.r., VII.r. vádlottak és **IX. r. vádlott neve** IX.r. vádlott is részt vett, és a szám alatti munkavédelmi és munkaügyi ellenőrzésről szól. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tényként megállapítható, hogy valamennyi eljáró hivatalos személy tisztában volt azzal, hogy a munkaterületen **B.B.** feketemunkásként dolgozik. Ezt nemcsak az ott dolgozó két ember, tanú 4 és tanú 39, hanem a munkáltató, tanú 21 is megerősítette, és ezt az EMMA rendszerből történő lekérdezés adatai is alátámasztották. Tény az is, hogy sem a látogatási lapon, sem a menetlevélen nem a munkaügyi ellenőrzés valós időpontja szerepelt. Ha a tanúvallomásokot és az okirati bizonyítékokat összevetjük, kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a fenti okiratokon az eltérő időpontok feltüntetésére és az eljárási kötelezettség elmulasztására **IX. r. vádlott neve** telefonhívásának a hatására került sor. Ennek viszont semmi köze nincs ahhoz, hogy a munkaügyi felügyelők, azaz VII.r. és **VIII.r. vádlott neve** VIII.r. vádlottak - akik a helyszínen egyenrangúak voltak - **B.B.** esetében nem vettek fel jegyzőkönyvet, és nem indították meg a munkaadóval szembeni eljárást. Tették ezt annak tükrében, hogy a vallomások alapján érdekük volt a be nem jelentett munkavállalók minél nagyobb számban történő felderítése, és ez **B.B.** esetében vitathatatlan volt. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában ugyancsak az állapítható meg, hogy semmit nem tett a feketemunkás miatti eljárás megindítása érdekében, holott az ennek alapjául szolgálót tény legkésőbb **IX. r. vádlott neve** hívásakor tudomására jutott. Ha a vádlott-társak védekezését elfogadjuk és a telefonhívásról nekik nem szólt, a munkaköri leírása alapján intézkednie kellett volna. A fentiek alapján korrekcióra szorul az 1/12. tényállási pont, ennek körében az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 23. oldal 2. bekezdésében foglaltakat az alábbiak szerint pontosítja: „I.rendű vádlott neve I.r. vádlott a segítségét felajánlotta. VII.r. vádlott és VIII.r. vádlott úgy állították ki az ellenőrzésükről a látogatási lapot, mintha a munkavédelmi ellenőr eljárását követően két és fél órával később ellenőriztek volna és csak egy bejelentett munkavállalót”.

B.B. tanúkenti kihallgatását sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak, miután senki nem vitatta azt, és az okirati bizonyítékok és a tanúvallomások is egyértelműen alátámasztották, hogy nem volt bejelentve.

VII.r. vádlott védője az eljárás során hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint védence esetében a terhére rótt bűncselekmény büntethetősége elévült. E vonatkozásban az ítélet tábla ugyancsak osztotta az első fokon eljáró bíróság álláspontját. A Btk. rendelkezései kimondják, hogy az elévülést a büntetőügyekben eljáró hatóságoknak az elkövető ellen a bűncselekmény elkövetése miatt foganatosított büntetőeljárás cselekménye félbeszakítja. Ezzel a félbeszakítás napján az elévülés határideje ismételten megkezdődik. Az elmúlt évtizedekben kialakult és egységesedett ítélkezési gyakorlatot szem előtt tartva a másodfokú bíróság maga is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elévülést félbeszakító eljárási cselekmények tekintetében több tartalmi követelmény teljesülése szükséges, tárgyi feltételként rögzíthető, hogy a bűncselekmény elévülését az ügy előbbre vitelét célzó csak azon eljárási cselekmények szakítják félbe, amelyek ténybeli alapja azonos az utóbb vád tárgyává tett cselekmény ténybeli alapjával, a személyi kritérium pedig abban fogalmazható meg, hogy az érdemi eljárási cselekmény meghatározott személy - a későbbi vádlott - ellen az előbb említett tények bekövetkezésében, előidézésében játszott szerepének tisztázására irányuljon. Mindezen feltételek együttes teljesülése esetén az elévülés attól függetlenül félbeszakad, hogy a nyomozás elrendelésére esetlegesen ismeretlen személy, a vádlott, illetőleg más ismert személy vonatkozásában került sor, mint ahogy annak sincsen e szempontból jelentősége, hogy a vádlottat gyanúsítottként kihallgatták-e már, vagy közölték-e vele a bűncselekmény megalapozott gyanúját.

Az elévülést az utóbbi követelményeknek maradéktalanul megfelelő eljárási cselekmények minden alkalommal újból és újból félbeszakítják, és az elévülés határideje minden esetben ismételten megkezdődik.

A fentiek szerint az elévülést félbeszakító érdemi büntetőeljárási cselekmény a védelmi állásponttal szemben nem csupán a gyanúsított kihallgatás lehet, hanem minden olyan az ügy előbbre vitelét célzó és arra alkalmas eljárási cselekmény, amely végsősoron a vád tárgyává tett cselekmények elkövetési körében az utóbb vádlottá vált személy szerepét tisztázza. Jelen ügyben a munkaügyi, munkavédelmi ellenőrzés időpontja 2010. május 27. napja volt. Az akkor hatályos Btk. rendelkezései szerint az elévülési idő a szóban forgó bűncselekmény esetében 3 év. Az adott büntetőeljárás során ezen tényállási pont vonatkozásában is a vádlott társaival szemben a nyomozás elrendelésére 2010. október 18. napján sor került, már ez az érdemi büntetőeljárási cselekmény is félbeszakította az elévülést, utóbb azonban **VII.r. vádlott neve** VII.r. vádlott tanúkénti kihallgatására első ízben 2013. február 28. napján került sor, amelynek keretében a cselekményben játszott szerepét kísérelték meg felderíteni, ilyen módon nemcsak a nyomozás elrendelése, hanem a tanúkénti kihallgatásaival kapcsolatos eljárási cselekmények is egyenként, önmagukban félbeszakították az elévülést.

A hivatali visszaélés büntetnének másik csoportját azok a cselekmények alkotják, amelyek során az elkövetők a várható ellenőrzések tényéről tájékoztatták az ellenőrizendő vállalkozásokat, és esetenként közreműködtek is abban, hogy a vállalkozások munkaügyi helyzetét megváltoztassák.

Ez I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetében a 3., 4., 6., 10. tényállási pont, továbbá a 8. tényállási pont, ahol rajta kívül VI.rendű vádlott neve VI.r. és V.rendű vádlott neve V.r. vádlott is érintett, valamint a 15. tényállási pont, ahol I.rendű vádlott neve I.r., illetőleg VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott követte el a cselekményt. Valamennyi tényállási pont vonatkozásában az elsőfokú bíróság megjelölte a köztisztviselőkről szóló törvény azon rendelkezését, mely szerint nem adhatnak tájékoztatást illetéktelen személyeknek olyan tényekről, amelyek a tevékenységük során jutottak tudomásukra. Ezt egyébként tanú 14 is megerősítette tanúvallomásában. Valamennyi tényállási pont esetében aggálytalan, minden kétségtől mentes bizonyítékot szolgáltatott a szabályszerűen a tárgyalás anyagává tett lehallgatási anyag.

Az I.r. vádlott a 3. tényállási pont esetében a 6. Kft 2010. március 16-i ellenőrzéséről Lőrincz Lászlót, a 4. tényállási pont esetén a 2010. március 17-i 7. Felületkezelő Kft-nél folytatandó ellenőrzésről II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat értesítette, a 6. tényállási pontban tanú 17 figyelmét hívta fel az ellenőrzésre, és arra, hogy az ellenőrzés keretében mit kell mondania. E vádpont vonatkozásában az elsőfokú bíróság utalt az elnöki utasítás azon rendelkezésére is, mely szerint a felügyelő mobiltelefonon vagy magántelefonon csak sürgős esetben tarthat az ügyféllel kapcsolatot. A 10. tényállásban megjelölt esetben I.r. vádlott a 8. Kft vezetőjét, **J.J.t** értesítette, amelyet alátámasztottak a közöttük lévő telefonbeszélgetésben foglaltak, és az OMF adatszolgáltatása is, mely szerint 2010. május 1-jén folytattak ellenőrzést. Ez cáfolja I.r. vádlott azon védekezését, hogy mivel a munkavállalók szlovákok voltak, nem volt hatásköre a felügyeletnek eljárni.

A 13. vádpontnál ugyancsak II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat értesítette I.rendű vádlott neve arról, hogy az 7. Felületkezelő Kft-nél 2010. június 10-én lesz ellenőrzés, és arra is kioktatta, hogy a munkavállalók mit válaszoljanak a felügyelők kérdéseire. A lehallgatási anyag alapján megállapítható, hogy II.rendű vádlott neve **H.H.nal** és **K.K.nal** is beszélt erről az ellenőrzésről. Meghallgatásra került **L.L.** és tanú 44 is, akik az ellenőrzést lefolytatták, és I.rendű vádlott neve viselkedéséről, az általa elmondottakról tudtak nyilatkozni.

A 15. tényállási pontban a 9. Építményüzemeltetési Kft-nél 2010. július 23. napján lefolytatandó munkaügyi ellenőrzésről van szó. Itt az egyik ügyvezetőt VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott értesítette, a másik ügyvezetőt, II.rendű vádlott nevet pedig I.rendű vádlott neve, ez utóbbiak közötti telefonlehallgatás anyaga egyértelműen alátámasztja VI.r. VI.rendű vádlott neve bűnösségét is. Ugyancsak rendelkezésre állnak az EMMA lekérdezési adatai, L.L. és tanú 44 ellenőrök tanúvallomásai.

A 8. tényállási pontban I.r. vádlott mellett érintett VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott, valamint V.rendű vádlott leánykori neve V.r. vádlott, előbbi a jelenléti ívek ellenőrzést megelőző összeállításával és a munkavállalók ellenőrzésével, utóbbi ugyancsak az ellenőrzést megelőzően a munkavállalói bejelentő lapok kijavításával az ellenőrzés tény- és tárgyszerű vizsgálatát hiúsították meg. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott az ellenőrzésről értesítette II.rendű vádlott nevet. A I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve, a II.rendű vádlott neve és IV.rendű vádlott neve, valamint a V.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve közötti beszélgetések tartalma a terheltek büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságát minden aggálytól mentesen alátámasztja. Fentiekből az is megállapítható, hogy V.rendű vádlott neve már a tényleges ellenőrzést megelőzően is ismerte a jelenléti íveket és azok tartalmát, amelyek saját észlelése szerint nem feleltek meg a jogszabályi előírásoknak, és amelyek szabályossá tétele iránt intézkedett is.

A hivatali visszaélés 3. csoportjába azok a tényállások tartoznak, amelyek esetében I.rendű vádlott neve I.r. vádlott tisztában volt a hivatali eljárási kötelezettségével, azzal, hogy munkaügyi bírság kiszabásának lenne helye, az ez iránti kezdeményezést azonban különböző okok miatt nem tette meg. Ezen tényállási pontok az 1/1., 1/5., 1/9.

Az 1/1. tényállás a röjtökmuzsaji erdőben folytatott fakitermelés ellenőrzéséről szól. Ez esetben a csörlőgép használatát a vádlott felfüggesztette, ezzel összefüggésben azt észrevételezte, hogy a gépet meghajtó ékszíj védőburkolata hiányos volt, amely közvetlenül veszélyeztette a munkavállalók egészségét és testi épségét. E vonatkozásban a bíróság meghallgatta tanú 14t, aki előadta, hogy álláspontja szerint tettenérésre lett volna szükség, továbbá A.A.t is. Az utóbbi tanú vonatkozásában az ítélet tábla rámutat arra, hogy a fenti személyt a bíróság tanúként hallgatta meg, nem szakértőként nyilatkoztatta. A Büntetőeljárási Törvény a szakértő tanú intézményét nem ismeri, a tanú egyébiránt a vallomásában csupán arról nyilatkozott, hogy az adott ügyben ő hogyan járt volna el, mi lett volna a szabályszerű eljárási mód. Az adott ügyben nem volt indokolt szakértő bevonása, mivel annak megállapítása, hogy a bírság kiszabásának kezdeményezése indokolt volt-e vagy sem, egyértelműen a jogszabályok értelmezésével állapítható meg, erre a célra pedig nyilvánvalóan nem lehet munkavédelmi szakértőt igénybe venni. Az adott tényállási pont vonatkozásában a bíróság megindokolta, hogy miért I.r. vádlott azon nyilatkozatát fogadta el, mely szerint még meleg volt a motor, amikor odaért. Ebből pedig egyértelműen az következik, hogy a munkagép rendeltetésszerű használat alatt állt, a motorja működött. A gép használatát alátámasztja tanú 25 és tanú 47 tanúvallomása is. Az OMMF munkavédelmi főosztálya által kiadott 3/2008. módszertani útmutató értelmében a munkavédelmi bírság kiszabásának alapjául szolgáló súlyos veszélyeztetésnek tekintendő, ha a károsodás bekövetkezése esetén a következmény súlyos lehet és a károsodás bekövetkezésének reális kockázata van. A súlyos veszélyeztetésnek konkrétan és ténylegesnek kell lennie. Ezen kívül fenn kell állnia a közvetlenségnek is, amely akkor állapítható meg, ha a szabálytalan munkaeszközzel az ellenőrzés pillanatában munkavégzés folyik vagy bizonyíthatóan munkavégzés folyt. Ezen feltételek megállapíthatóak a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján.

Az 5. tényállási pont tárgya a **10.** Vagyonkezelő Zrt-nél 2010. március 18. napján tartott ellenőrzés, ahol állványépítés zajlott. A hanganyag, amely I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és lánya, **M.M.** között hangzott el, teljesen egyértelmű és cáfolhatatlan bizonyítékot jelent a megállapított tényállás alátámasztására. A szabálytalan munkavégzés tényét tanú 37 és tanú 48 tanúk vallomása is megfelelően megerősíti.

A 9. tényállási pont **N.település**en, a **11.** Kft-nél 2010. április 14. napján történt ellenőrzésre vonatkozik. Ez esetben I.r. vádlott megállapította, hogy a leesés elleni védelmet biztosító berendezés nem volt kiépítve, és az ott végzett tevékenység közvetlenül veszélyeztette a munkavállalók egészségét, testi épségét. Mindezekre figyelemmel a lehallgatási anyagból egyértelműen megállapítható, hogy tisztában volt a vádlott azzal, hogy munkavédelmi bírság kiszabása indokolt az adott helyzetben, azonban erre nem tett indítványt, sőt a módszertani útmutató és az elnöki utasítás ellenére az ellenőrzött gazdasági társaság vezetőjével magánjellegű találkozást is lebonyolított.

A 2. pont a korrupciós cselekményeket foglalja össze.

Az 1., 2., 3. és 5. tényállási pontok esetében I.rendű vádlott neve I.r. vádlottnak II.rendű vádlott neve II.r. és IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott volt a bűntársa, akiknek közreműködésével kérte az előnyt annak érdekében, hogy eltekintsen a kötelessége szerint lefolytatandó eljárástól.

A 2/1. tényállási pontban I.r. vádlott 2010. március 25. napján tartott ellenőrzést O.településen, a sportcentrumnál, ahol III.rendű vádlott neve III.r. vádlott alkalmazottai dolgoztak. Az ellenőrzés során munkavédelmi és munkafelügyeleti problémák is voltak. A lehallgatási anyag egyértelműen bizonyítja, hogy I.rendű vádlott neve II.rendű vádlott neve II.r. vádlott közreműködésével 200.000 Ft-ot kért és kapott is annak érdekében, hogy ne intézkedjen. A pénz átadását II.rendű vádlott neve és IV.rendű vádlott nevevel 2010. március 30-án folytatott beszélgetés is alátámasztja. III.rendű vádlott neve III.r. vádlott mint tanúként, mind gyanúsított kihallgatása során tett előadása alátámasztotta az elsőfokú bíróság által megállapítottakat.

A 2/2. tényállási pontban I.rendű vádlott neve 2010. április 3. napján O.településen, a **12.** Kereskedelmi Kft-t vont ellenőrzés alá. Annak ellenére, hogy ennek nyoma a nyilvántartásban nem volt, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott a megállapított hiányosságokról tájékoztatta II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat, annak érdekében, hogy jogtalan anyagi ellenszolgáltatást kérve ajánlja fel segítségét az ellenőrzött vállalkozás képviselőjének, aki ezt meg is tette. IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott az ellenőrzés komolyságát megerősítve szintén beszélt az érintett vállalkozás vezetőjével, VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott - aki az I.r. vádlottal folytatott telefonlehallgatás alapján tisztában volt I.r. vádlott szándékaival - az EMMA rendszerben ellenőrizte a bejelentett munkavállalókat. Az adott cselekmény elkövetését a lehallgatási anyag, valamint az érintett kft képviselőinek tanúkénti meghallgatása során tett vallomásai egyértelműen alátámasztották.

A 2/3. tényállási pont a Soproni Rendőrkapitánysággal együtt 2010. április 10. napján lefolytatott soproni éjszakai szórakozóhelyek ellenőrzését tartalmazza. Annak ellenére, hogy az I.r. vádlott hiányosságokat állapított meg, az ellenőrzésről látogatási lapot nem állított ki és az ellenőrzést a felügyelet ügyviteli rendszerében sem került rögzítésre, azonban az ellenőrzést követően felvette a kapcsolatot II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal és megegyeztek abban, hogy II.r. vádlott a vállalkozások vezetőit megkeresi és felajánlja nekik, hogy különböző összegekért elintézi, hogy velük szemben büntetés kiszabására ne kerüljön sor. Az **13.** Kft (tanú 10) és **14.** Kft képviselői azonban nem fizettek. Ebben az esetben is a lehallgatási anyag egyértelműen a terheltek bűnösségét

támasztja alá, amelyet megerősítenek tanú 10 élettársa, **P.P.**, továbbá **Q.Q.** tanúk vallomásában és a Soproni Rendőrkapitányság kapcsolatos átiratában foglaltak is.

A 2/5. *tényállási pontban* I.rendű vádlott neve I.r. terhelt O.telepölésen, 2010. májusában a **R.** nevű szórakozóhely felújítását ellenőrizte, melynek keretében megállapította az állványozás hiányosságát és a munkavégzést fel is függesztette. Ezt egyértelműen alátámasztották az ott dolgozó személyek, valamint a helyszínre hívott munkavédelmi szakember, tanú 11 tanúkénti vallomásukban. Az I.r. vádlott azonban a feltárt hiányosság és a bevezetett intézkedés ellenére látogatási lapot és jegyzőkönyvet nem vett fel, az eljárást nem indította meg, azonban értesítette II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat, hogy anyagi ellenszolgáltatást kérve ajánlja fel segítségét az ellenőrzött vállalkozás képviselőjének, tanú 9nek. A tényállásban foglaltakat a lehallgatási anyag mellett tanú 9 tanú vallomása is egyértelműen alátámasztja.

A fenti bűncselekmények esetében helytállóan állapította meg a bíróság, hogy az érintett terheltek a cselekményüket bünszövetségben és üzletszerűen követték el. Az ehhez fűzött jogi indokolás - melyet a szóbeli indokolásról készült jegyzőkönyv is tartalmaz - is helytálló.

A 2/4. *tényállási pont esetében* a hivatali vesztegetésnek egy másik fordulata valósult meg, hiszen I.rendű vádlott neve I.r. vádlott **C.C.** XI.r. vádlott felhívására beszélt **X. r. vádlott neve** X.r. vádlottal és vállalta, hogy a nála eljáró munkaügyi felügyelővel beszél és intézkedik. Kioktatta **X. r. vádlott neve** X.r. vádlottat arra is, hogy a be nem jelentett munkavállalókkal kapcsolatosan mit kell mondania és tennie a munkaügyi eljárás során. A telefonlehallgatások anyagából aggálytalanul megállapítható, miszerint tisztában volt azzal, hogy segítése fejében **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott **C.C.** gépkocsiját lepolírozza. E vádpont vonatkozásában a lehallgatott beszélgetéseken kívül rendelkezésre állt a X.r. vádlottnál foglalkoztatott személyek közül tanú 26 és tanú 28 vallomása és a munkaügyi felügyelőségénél keletkezett iratok.

A fentiek alapján az ítélet tábla álláspontja szerint a Tatabányai Törvényszék - a korábban említett kiegészítésekkel, pontosításokkal együtt - megalapozott tényállást állapított meg. A vádlottak büntetőjogi felelősségére levont következtetés mindenben okszerű volt, a bűncselekmények minősítésére is törvényesen került sor, az elsőfokú bíróság jogi érvelését alátámasztó tényállítások az ítéletben, a történeti tényállásban megtalálhatóak, mindösszesen a VI.r. vádlott esetében kellett pontosítani a terhére rótt bűncselekmény megnevezését a főügyészési átiratban foglaltaknak megfelelően, illetőleg a II.r. vádlott vonatkozásában a terhére rótt bűncselekmény minősítése ugyancsak korrekciót igényel, az 2. pontban körülírt korrupciós cselekmények rendbelisége ugyanis eggyel kevesebb, II.rendű vádlott neve terhelt ugyanis az 2/4. tényállási pontban nem érintett, erre figyelemmel a rendbeliség megjelölésével kapcsolatos elsőbírői elírás is pontosításra szorult. Megállapítható volt az is, hogy valamennyi vádlott vonatkozásában helytálló az elbíráláskor hatályban lévő anyagi jog megfelelő alkalmazása.

A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálatára során az ítélet tábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számba vett és túlnyomó részben megfelelően értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, osztotta ugyanakkor a fellebbezési ügyészi álláspontot annyiban is, hogy az egyes joghátrányok tartamát befolyásoló büntetéskiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság nem értékelte minden esetben a súlyuknak megfelelően.

Helytálló az az ügyészi kifogás is, miszerint az ítélet büntetéskiszabással foglalkozó részéből hiányzik az irányadó középértékek feltüntetése, ennek pótlásaként az ítélet tábla azt az I.r., II.r. és VI.r. vádlottak esetében 7 évben, III.r. és X.r. vádlottaknál 3 évben, IV.r. és XI.r. vádlottak esetében 5 évben, míg V.r., VII.r. és VIII.r. vádlottaknál 1 év 7 hónap 15 napban jelöli meg.

I.r. vádlott vonatkozásában az egyértelműen feltárható vezető, kezdeményező szerep, a nagyszámú bűnhalmazat hosszabb, az irányadó középértéket inkább megközelítő tartamú szabadságvesztés-büntetés kiszabását teszi szükségessé, II.r. vádlott tekintetében pedig ugyancsak a többszörös halmazat az a körülmény, amely indokolja a különös részi minimumban megállapított tartamú szabadságvesztés már nem jelentéktelen mérvű súlyosítását, arra külön is figyelemmel, hogy a nehezen felderíthető korrupciós bűncselekmények I.r. és II.r. vádlottak által történt rendszerszintű megvalósítása során a közélet tisztasága komoly sérelmet szenvedett. III.r. vádlott vonatkozásában éppen az utóbbi szempontból feltáró jellegű, bűnösségének elismerésére is kiterjedő beismerő vallomás számottevő mértékben segítette a felderítést, erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány neme és mértéke is törvényes és arányos.

XI.r. vádlott tekintetében a kiszabott szabadságvesztés tartama törvénysértő, vonatkozásában a kétszeres enyhítés Btk. 82.§ (4) bekezdésében szabályozott feltételei egyértelműen nem állanak fenn, esetében azonban az egyszeres enyhítés lehetőségének teljes kimerítésével meghatározott, a másodfokú bíróság által felemelt büntetési tartam alkalmazásával ugyancsak elérhetőek a büntetési célok. Utóbbiakat is szem előtt tartva, az ítéletben alkalmazott szankciók belső arányosságának követelményére is figyelemmel ez okból is szükségesnek mutatkozott I.r. és II.r. vádlottak büntetésének súlyosítása.

Pontosítani volt szükséges az elsőfokú ítéletet annyiban is, hogy a kiszabott pénzbüntetési szankciók alkalmazhatósága IV.r., VI.r. és XI.r. vádlottak esetében a Btk. 82.§ (2) bekezdés c/ pontjának, III.r. és X.r. vádlottak vonatkozásában pedig a Btk. 82.§ (2) bekezdés d/ és 82.§ (3) bekezdésének rendelkezésein, míg az V.r, VII.r. és VIII.r. vádlottak tekintetében a Btk. 33.§ (4) bekezdésének rendelkezésein alapul.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott, illetőleg **X. r. vádlott neve** X.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság úgy találta, hogy az első fokon velük szemben alkalmazott joghátrány összességében alkalmas a büntetési célok elérésére, a szabadságvesztés tartamának felemelésére, végleges hatályú foglalkozástól eltiltás alkalmazására, illetőleg végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabására nincs szükség.

Osztotta az ítéletábra a fellebbezési főügyészégi indítványt annyiban is, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a bírósági szakban felmerült bűnügyi költségről hozott rendelkezést, e körben pedig részben hiányos adatokkal számolt, részben I.r. vádlott vonatkozásában számítási hibát is vétett. Ezen túlmenően a megtartott tárgyalásokon két alkalommal is állapított meg 30.000 Ft összegben védői díjat IX.r. vádlott tekintetében, azonban a költségjegyzékben csak az egyiket rögzítette, illetőleg ugyanezen vádlott vonatkozásában figyelmen kívül hagyott két külön tételszámon rögzített védői díjat is. Tekintettel azonban arra, hogy IX.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítélet időközben jogerőre emelkedett, a vele kapcsolatos ítéleti rendelkezések nem képezték a másodfokú felülbírálat tárgyát, ugyanakkor nevezett a bűnügyi költség egyetemleges viselésére is kötelezték I.r., VII.r. és VIII.r. vádlottal együtt, így az ezzel kapcsolatos rendelkezések megváltoztatása a jogerővel érintett vádlottra is kihatna, a másodfokú bíróság a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos elsőbírói rendelkezéseket hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására utasította.

A fentiekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel támadott határozatát a Be. 599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva, a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott szabadságvesztés-büntetésének tartamát, illetőleg a köztisztviselői foglalkozás gyakorlásától eltiltás mértékét, továbbá II.rendű vádlott neve II.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés-büntetésének tartamát, illetőleg **XI. r. vádlott neve** XI.r. vádlott szabadságvesztés-büntetésének mértékét a rendelkező részben foglaltak szerint felemelte, a II.r. vádlott tekintetében a terhére rótt korrupciós bűncselekmények rendbeliségét helyesbítette,

pontosította VI.r. vádlott vonatkozásában a korrupciós bűncselekmények megnevezését, és hatályon kívül helyezte a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezéseket.

Egyebekben az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az ítélet bevezető részében mint szükségtelen megjelöléseket mellőzte a 2017. június 29. napja előtti tárgyalási napok feltüntetését, s egyben pontosította a rendelkező részben megjelölt terheltek személyi okmányainak adatait.

Győr, 2019. május 14.

Dr.Zólyomi Csilla sk. . Németh Balázs sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Szalai dr.Joánovits Krisztina sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2018. július 3. napján kelt 4.B.45/2014/131. számú ítéletének meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., IV.rendű vádlott neve IV.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r., **VII.r. vádlott neve VII.r., VIII.r. vádlott neve VIII.r., X. r. vádlott neve X.r. és XI. r. vádlott neve XI.r.** vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2019. május 14.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke